

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/917/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814206766
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814206766.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcom v 1/ D. Y., bytom Y., Q. XX/X, 2/ Y. Y., bytom X., Ul. XX. augusta 14/1, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13 a JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie sumy 971,36 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a odporcu 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. decembra 2014, č.k. 10C/99/2014-77, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcom 1/, 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania 85,565 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právnych zástupcov vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcov 1/, 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 74,72 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.05.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a odporcami 1/, 2/ bola dňa 23.06.2006 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 100.000,- Sk. Odporcovia sa zaviazali peňažné prostriedky v splátkach po 2.551,- Sk (74,72 eur) od 10.06.2006 po dobu 60 mesiacov, pričom posledná úverová splátka bola splatná 10.05.2011. Zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia, teda dlh na úverovej istine predstavoval sumu 1.815,15 eur. Dňa 23.12.2012 Slovenská sporiteľňa a navrhovateľ uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok s tým, že výzvou zo dňa 24.03.2014 navrhovateľ vyzval odporcov k zaplateniu dlžného úveru s príslušenstvom v sume 3.143,21 eur, najneskôr do 31.03.2014. Vedľajší účastník namietal premlčanie pohľadávky, považoval za irelevantné, či navrhovateľ úver zosplatnil alebo nie, nakoľko plynutie premlčacej doby začalo plynúť od okamihu možnosti uplatnenia jeho práva bez ohľadu na jeho vôľu, pričom návrh vo veci samej bol podaný na súd dňa 14.04.2014 a právo požadovať vrátenie úveru začína dňom omeškania ktorejkoľvek splátky úveru. Zastával názor, že do začatia súdneho konania uplynula všeobecná 3-ročná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka, ale aj 4-ročná podľa Obchodného zákonníka. Podľa

názoru súdu, pokiaľ medzi účastníkmi zmluvného vzťahu bolo dohodnuté plnenie v splátkach tak, ako medzi účastníkmi konania, veriteľ mohol od dlžníka požadovať vždy iba plnenie príslušnej splátky len, čo sa stala splatnou. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenia a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba samostatne. Veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej splátky len, ak to bolo dohodnuté. V prípade, že sa nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, v takomto prípade začína plynúť 3-ročná premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. V prípade, ak veriteľ uplatnil právo požadovať od dlžníka zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok, najneskoršie do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Dňa 01.05.2014 nadobudla účinnosť novela zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo služieb na diaľku č. 102/2014, ktorá novelizovala zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ust. § 5b, podľa ktorého má súd povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch. Toto ustanovenie upravuje postup súdu a má aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, teda na všetky prípady, v ktorých je rozhodované príslušným orgánom. Zo všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že banka bola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čo sa však v prejednávanej veci nestalo a preto premlčaniu podliehali jednotlivé splátky. Navrhovateľ návrh na začatie konania podal dňa 14.04.2014. Pokiaľ voči odporcom uplatnil nárok na zaplatenie nezaplatených úverových splátok za čas od 10.05.2010 do 10.05.2011 s poukazom na § 101, § 103 OZ sú splátky úveru splatné, za tento čas premlčané. Uplynutím 3-ročnej premlčacej doby bez ohľadu nato, že dňa 10.05.2011 nastala konečná splatnosť úveru. Došlo k premlčaniu istiny, dochádza aj k premlčaniu príslušenstva. S poukazom na tieto dôvody nebolo možné návrhu navrhovateľa, v časti ktorou sa domáha zaplatenia sumy 896,64 eur s príslušenstvom, teda splátky splatné od 10.05.2010 do 10.04.2011 za 12 mesiacov po 74,72 eur v dôsledku premlčania považovať za nedôvodný a preto v tejto časti bol návrh zamietnutý.

Povinnosťou odporcu je potom zaplatiť navrhovateľovi nepremlčanú splátku úveru splatnú dňa 10.05.2011 v sume 74,72 eur. O omeškaní bolo rozhodnuté podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z..

Čo sa týka námietky odporcu, že povinnosť zaplatiť poskytnutý úver jeho osobu nezaťažuje z dôvodu, že odporkyňa 1/ sa v dohode o vyporiadaní BSM po rozvode manželstva dňa 07.10.2010 zaviazala zaplatiť všetky dlhy a úvery nadobudnuté za trvania manželstva súd uvádza, že dohoda o vyporiadaní BSM zaväzuje len jej účastníkov a nemá vplyv na právne postavenie účastníkov dohody voči tretím osobám, ktorí nie sú účastníkmi a preto sú ich práva zachované. Tretie osoby, ktoré majú pohľadávky voči jednému z manželov, či obom manželom, môžu postihovať spoločný majetok manželov tak, ako keby k žiadnej dohode nedošlo. Pokiaľ teda odporca 2/ tvrdil, že úverovú zmluvu zo dňa 23.05.2006 so sporiteľňou neuzavrel, nepodpísal ju a spochybnil pravos podpisu, tieto tvrdenia považoval súd za nepreukázané, pretože na preukázanie pravdivosti neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., kedy súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, pretože mal zato, že tieto nie sú účelné. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 6Mcd0 5/2013.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie odporca 2/, ktorý uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom čo sa týka jeho osoby. Uviedol, že na súde povedal, že o danej pôžičke nemá žiadnu vedomosť, doložil aj BSM, kde je jasné, že všetky si mala platiť odporkyňa 1/, jeho bývalá manželka z toho dôvodu, že pôžičky si brala bez jeho vedomia. Ona si je toho vedomá, že ho oklamala. Preto žiadal súd, aby rozhodol tak, že dlžnú sumu bude povinná zaplatiť len odporkyňa 1/.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ a to proti výroku, ktorým bol návrh zamietnutý. Uviedol, že zmluva bola uzavretá dňa 23.0.2006, pričom v čase od 31.12.2007 sa vzťahovali ust. § 52 až 54 len na kúpnu zmluvu a zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ ako aj na zmluvu podľa § 55. Zmluva o úvere bola upravená Obchodným zákonníkom. Mal preto zato, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutie NS SR 2 Mcd0 3/2011, 6Mcd0 4/2012, ďalej rozhodnutie iných krajských súdov v obdobných veciach s tým, že v prejednávanej veci je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Vzhľadom nato zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky a žiadal v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti zmenil a návrhu vyhovel, prípadne zrušil a vec mu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy prvostupňového i odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý poukázal na ust. § 52 ods. 3, 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ďalej na § 3 ods. 3, §4 ods. 5 zák.č. 250/2007 ako aj § 2 písm. b/ zák.č. 258/2001 Z.z.. Z týchto ustanovení vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je aj v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993. Poukázal ďalej na ust. § 101 a § 103 OZ, pričom v danej súvislosti poukázal aj na súdnu prax a objektívny začiatok premlčacej doby, z dôvodu čoho v konečnom dôsledku vzniesol námietku premlčania celého práva. Namietal tiež aktívnu legitimáciu žalobcu v návaznosti § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že v návaznosti na toto ustanovenie zákona je nutné, aby banka vyzvala klienta, ktorý je v omeškaní 90 dní na splnenia plnenia písomne. S tým, že pokiaľ bola pohľadávka postúpená bankou postupca, ktorému bola postúpená je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní. Poukázal na rozsudky rôznych okresných súdov s tým, že tiež v prejednávanej veci sa jedná o porušenie spotrebiteľského práva v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa ako aj pred odvolacím súdom.

K odvolaniu odporcu 2/ sa vyjadril navrhovateľ, ktorý poukázal na ust. § 524 ods. 1, § 531 ods. 1 OZ, v rámci ktorej považuje dohodu odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi za právne neúčinnú, pretože na takéto prevzatie dlhu navrhovateľ nedal súhlas ako veriteľ a odporca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by nárok navrhovateľa spochybňovali.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť, pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

V predmetnej právnej veci je nepochybné, že navrhovateľ si ako postupník uplatnil voči odporcom 1/, 2/ pohľadávku titulom zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzatvorili dňa 23.05.2006 právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa s odporcami 1/, 2/ ako dlžníkmi. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bolo potrebné v prvom rade ustáliť charakter predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva.

Je nepochybné, že predmetná úverová zmluva tak, ako každá iná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, to však na druhej strane nevyklučuje možnosť, že svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu, teda zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti so spotrebiteľom, fyzickou osobou, ktorá nekoná ako obchodník. Súd preto správne daný právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzoval ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej v zmysle zák.č. 258/2001 Z.z.. Odvolací súd sa preto plne stotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa, že s poukazom na tú skutočnosť, že sa jedná v prejednávanej veci o vzťah týkajúci sa spotrebiteľského úveru, súd prvého stupňa potom správne na otázku premlčania uplatneného práva navrhovateľa aplikoval ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Je nepochybné, že v danej veci je záväzkový vzťah medzi účastníkmi vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy s tým, že v prejednávanej veci neobstojí námietka zo strany navrhovateľa v tom smere, že otázku premlčania bolo potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka. V zmysle § 853 ods. 1 OZ s poukazom na prevzatie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z komunitárneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné aj v oblasti tzv. absolútnych obchodov potrebné aplikovať ust. 53 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle § 1 ods. 2 OZ sú obchodnoprávne vzťahy len podmnožinou občianskoprávných vzťahov a preto, ak v čase uzavretia zmluvy neexistovala špeciálna úprava ochrany spotrebiteľa v Obchodnom zákonníku, bolo v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné na právny vzťah účastníkov subsidiárne aplikovať aj ustanovenia o ochrane spotrebiteľa obsiahnuté v Občianskom zákonníku.

Zároveň odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci bolo aplikované ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého súd skúma námietku premlčania a preto súd prvého stupňa správne posúdil premlčanie uplatneného nároku navrhovateľa v tom kontexte, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy súd je povinný s účinnosťou od 01.05.2014 prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti bez toho, aby sa spotrebiteľ premlčania dovoľával. V prejednávanej veci však vedľajší

účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania, pričom vzhľadom k ust. § 5b cit. zákona neboli zákonodarcom prijaté žiadne prechodné ustanovenia, odvolací súd je preto toho názoru, že vzhľadom na tento procesný charakter (ustanovenie zakladá povinnosť pre súd, či iný orgán v konaní, v ktorom sa proti spotrebiteľovi uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej) a neexistenciu prechodných ustanovení, je súd povinný prihliadnuť na premlčanie i bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom aj v záväzkových vzťahoch, ktoré vznikli pred 01.05.2014.

Posúdením skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní je potom potrebné dospieť k rovnakému záveru ako dospel súd prvého stupňa, že uplatnené právo navrhovateľa na zaplatenie splátok za čas od 10.05.2010 do 10.04.2011 je návrh nedôvodný, a preto je potrebné v tejto časti návrh zamietnuť. Preto správne v konečnom dôsledku zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi nepremličanú splátku úveru splatnú dňa 10.05.2011 v sume 74,21 eur s prihliadnutím na skutočnosť, že návrh na začatie konania bol na súd podaný dňa 14.04.2014 a podľa zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/, 2/ mala byť posledná splátka zaplatená 10.05.2011, 10.05.2014 tak uplynula lehota na uplatnenie nároku a keďže v tom čase bola splatná ešte jedna splátka, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý na zaplatenie tejto splátky zaviazal odporcov 1/, 2/ spoločne a nerozdielne.

Odvolací súd rovnako nemá žiadne výhrady voči konštatovaniu súdu prvého stupňa, že napriek tomu, že účastníci uzatvorili danú zmluvu za trvania manželstva a po rozvoze medzi nimi došlo k dohode, že všetky dlhy splatí odporkyňa 1/, čo však nič nemení vo vzťahu k veriteľovi, teda pôvodne Slovenskej sporiteľne, t.č. spoločnosti EOS KSI Slovensko s tým, že takéto dohody nie sú účinné voči veriteľovi, pretože tretie osoby, ktoré majú pohľadávky voči jednému z manželov, či oboch z manželov môžu postihnúť spoločný majetok manželov ako keby k žiadnej dohode o vysporiadaný BSM nedošlo. Preto tieto odvolacie námietky zo strany odporcu 2/ rovnako dôvodné neboli.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie na strane súdu prvého stupňa vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, a preto aj v tejto časti bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ priznané trovy odvolacieho konania za úkon právnej pomoci podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu pri sadzbe 77,175 eur za úkon (zastupovanie 2 účastníkov, t.j. 51,45 eur + 1 sadzba 25,725 eur = 77,185 eur - § 10 ods. 1, § 13 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z.) + režijný paušál 8,39 eur. Spolu takto predstavujú trovy úspešného vedľajšieho účastníka na strane odporcov 85,565 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

O náhrade trov odvolacieho konania odporcov 1/, 2/ bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., kedy v prevažnej miere úspešným odporcom 1/, 2/ v konaní ich náhrada priznaná nebola, nakoľko títo si žiadne trovy odvolacieho konania nepriznali.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.